

Vi beklager svært dårlig trykkekvalitet
og ingen tekstgjenkjenning.
Vi arbeider med å få tak i en bedre skanneoriginal.

LEDER:

FULL STØTTE TIL ÅRSPLANEN!

Det er avholdt en plankonferanse om den gamle og nye partiplanen, kammerater fra hele landet deltok. Det var stor enhet i oppsummeringa av den gamle planen og i diskusjonene om den nye.

Det ble sagt at arbeidet med den gamle og nye planen var et stort skritt i utviklinga av partidemokratiet. Det er sendt ut spørsmål til utvalgte enheter og folk fra SKs organer har reist ut til lokallaga for å undersøke og høre på erfaringene partilaga hadde.

Kritikk av forrige plan.

Konferansen utdypa kritikken av den forrige planen på noen viktige punkter, en kritikk vi kan lære av i gjennomføringa av den nye planen.

— Ungdomskampanja var ikke hovedoppgave mer enn halve planperioden og bare i den første halvdelene hadde den kampanjestil. Dette skyldtes svakheter i linjekampen og rettleiing sentralt fra. Det betyr at vi i den nye planen må legge vekt på de politiske linjene og taktikken i kampen mot krisa. Vi må ikke henfalle til allmenne fraser om krisa, men diskutere hva vi kan gjøre her og nå.

Lokale tilleggsplaner av planen viktig.

En av det viktigste i den nye planen er at den sier at distriktene må tilrettelegge planer ut fra de lokale forutsetningene. At de straks setter igang undersøkelser om hvordan krisa rammer deres sted, at det avholdes distriktsmøter med sympatisører og partiløse (gjerne også med politiske motstandere). Dette vil sjelsagt også kreve mer politikk sentralt fra. Det skal opprettes konferanser om Ulveseth-utvalget og helse og sosialpolitikk, og det skal holdes kurs for faglige tillystnere. Det skal lages og sendes ut en rapport om partitilvisningen, og senere utarbeide planer om nye partiløse.

Det er viktig å huske på at det er viktig å ha som hovedoppgave å utarbeide lokale tilleggsplaner som tar utgangspunkt i de lokale forutsetningene.

Den nye planen: Kampen mot krisa viktigst.

Er det riktig å prioritere kampen mot krisa som viktigste oppgave?

Situasjonen nå er gunstig for å styrke partiet i arbeiderklassen. Folk er opprørte over sosialdemokratiets politikk, og de er åpne for nye svar. Kan vi gi riktige svar på en måte som folk forstår, kan vi styrke partiets politiske innflytelse i klassen.

Partiet har til nå vist at det duger i kamp, vi har ridd av koss. Vi har startet en del dem ut kampanjer og er i stand til en motoffensiv til å vinne i både organisatorisk og politisk. Sett fra perspektiv av ledigstaren betyr det å styrke seg i arbeiderklassen viktig. I arbeiderklassen er den viktigste faktoren i kampen mot okkupantene.

Et annet viktig argument for å prioritere kampen mot krisa er at vi som arbeiderklassens parti er forpliktet til å ta opp trusselen mot lønnet, pensjonen og andre gode arbeiderklassen har vunnet gjennom tidene som er gått inn nå. Det ville vært uansvarlig av partiet ikke å ta det opp.

Klassekampen

Konferansen var innstilt på å klare målsetninga for kampanja. Det er et godt grunnlag blant folk til å spre KK i tilstrekkelig omfang. Det er også lett å få hjelp fra omlandet vårt til å spre avisa. Det er oss sjøl det står på. Det er av ytterste viktighet at kameratene straks starter i lag av Klassekampen i stort omfang og legger planer for et jamnt stort salg som utvikles til verving i tida framover.

Det er viktig å merke det må bli en varig stil å samle inn penger til KK. Det er viktig å få i gang et salg som kan være et flerst mulige bær arrangere i samarbeid med salgsarrangører i lag. I en arbeiderklasse masse må det være et mål å gjøre utarbeidning for salg på messe, så den blir et løp omgang.

Utdanning

Utdanning er et viktig område for arbeiderklassen. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid.

Partiets utdanningspolitikk er viktig for arbeiderklassen. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid.

Partiets utdanningspolitikk er viktig for arbeiderklassen. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid.

Partiets utdanningspolitikk er viktig for arbeiderklassen. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid.

Partiets utdanningspolitikk er viktig for arbeiderklassen. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid.

Partiets utdanningspolitikk er viktig for arbeiderklassen. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid.

Partiets utdanningspolitikk er viktig for arbeiderklassen. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid. Det er viktig å ha en god utdanning som gir oss mulighet til å jobbe i høyere arbeid.

fers vært tendens til knefall for filleproletariatideologi. Det er kameraler som har vært for å ta inn stoff-brukere i RU.

Sette er ikke hovedsida i ungdomspolitikken, men en tendens vi må ta oppgjør med.

— *Ungdomslederas* oppgaver er at de først må skolere ledere i ungdomsforbunda for å utvikle RU og NKS til skoler i kommunisme.

Anti-imperialistisk enhetsfrontarbeid.

Konferansen stilte spørsmålet om denne oppgava var riktig prioritert ut fra krigsfare. Svaret ble ja, men det forutsetter at vi klarer å jobbe gjennom de anti-imperialistiske frontene. Spesielt ble det pekt på at vi må bygge en breiere front mot Sovjet. Arbeidet med 21. aug. viser at situasjonen er gunstig. Særlig i -79 blir det viktig å rykke fram på dette området.

Det ble stilt spørsmål om hvor det ble av kampen mot byråkratismen, den blei ikke løst tilfredsstillende i forrige periode. Kampen mot byråkratiet må være endel av alle kampanjene. Målet med planen er at kampen mot byråkratiet skal være innarbeida i hver kampanje. F.eks, blir det å gjøre undersøkelser om krisa satt som en viktig oppgave. Det vil være en måte å korte ned veien mellom massene og partiet.

Kaderskolering og fostring blir satt som en viktig oppgave, mange sjelstendige kader vil gjøre arbeidet mindre byråkratisk. Et anna viktig tiltak blir å skjære ned antallet oppgaver.

Konferansen mente at splittelsen i den internasjonale kommunistiske bevegelsen var eksemplarisk handtert i partiet. Diskusjonen i partiet har vist at vi har styrke og at nivået er høyt. Vi har holdt på ei korekt linje, brukt marxismen-leninismen og gjort ei konkret analyse av virkeligheten.

Taktikk.

Det ble reist spørsmål om det var lagt nok vekt på taktikk i planen.

— Diskusjonene om krisa blir også diskusjoner om motstandernes argumenter og hvordan vi møter dem. En viktig del av arbeidet med krisa blir opplegget til de faglige årsmøtene.

— Det skal avholdes møter om militærpolitikken, det blir for en stor del diskusjon om hva slag krav og paroler det er riktig å stille nå.

— Det skal avholdes møter om anti-imperialistisk arbeid og enhetsfront og taktikk.

Vi står overfor viktige taktiske diskusjoner i denne planperioden.

Landsmøtet i -76 løste mange strategiske problemer, men ikke de taktiske problemene vi sto overfor. Nå begynner vi å se konturene av en slik taktisk unje, og med de diskusjonene den nye planen legger seg på vil vi samle et godt stykke lenger. Og det kan samtidig være gode forberedeiser til partiet's landsmøte.

LÆR AV HARSTAD

TF: *Hvordan var KK solgt deres tidligere?*

Vi kan vel si at det etter dags-aviskampanja nærmest klappa sammen. Vi solgte kanskje en 20 aviser i uka og enkelte uker ble det ikke solgt aviser her i byen. Bedriftssalg ble kutta ut og det var bare spredte forsøk på dørsalg.

Faktum var at det bare var noen få som solgte KK i det hele tatt. Bare de mest kjente kunne selge KK fordi vi mente det var sikkerhetsmessig farlig å selge avisa i sentrum. (Noe riktig var det jo i dette for det var få som solgte og det vakte oppmerksomhet når noen gjorde det!)

En del abonnenter har også falt ut, vi har ikke vært istand til å oppsøke dem pga. manglende oversikter.

TF: *Hvordan kom dere dere ut av denne bakevja?*

Det har vært endel folk som har ivra for å lage en lokalredaksjon som skulle drive stoff fra Harstad, de har vært en del som har vært en bra metode for å...

på endel relativt framskredne folk i en lokalredaksjon. Fem stykker danna redaksjonen, en av dem er uorganisert. En av partikameratene hadde det som viktig oppgave, de andre tok den mer på si.

Lok. redaksjonens målsetting var å presentere byen, det er mye som skjer i denne byen; festspill, salgsmesser og i år er det byjubileum.

Det ville forøvrig vært skandale om KK ikke hadde skrevet om festspillene i Nord Norge, der over 1000 nordnorske aktører deltok.

Vi skreiv om disse sakene og

Dette er et intervju med en kamerat i Harstad, om erfaringene fra arbeidet med Klassekampen. Les og lær av Harstad. Vi vil følge opp kampanja framover - skriv inn om lokal erfaring.

vi i lokalredaksjonen var ledende i å selge avisene på disse tilstelningene. Vi har som regel at når vi har laga en reportasje, så sørger vi alltid for at det blir solgt KK på stedet reportasjen er fra.

Lokalredaksjonen har en leder som har det som politisk hovedoppgave. Vi fordeler oppgaver mellom oss, under Fossmosaka, var det 1 til 2 av oss som holdt på med den, de andre dreiv med andre prosjekter. Jobbinga går i bølgedaler, under festspillene var det endel å gjøre, for festspillene varte ikke evig.

Vi møtes ofte, diskuterer erfaringer, og legger planer. Alle artikler som blir sendt til avisa blir gjennomgått av hele redaksjonen.

Vi skal snart diskutere organiseringa av lokalredaksjonen, jeg mener at kjerna (2-3) i redaksjonen bør være fra samme avdeling og at denne avdelinga har KK som hovedoppgave eventuelt som ei viktig oppgave. På den måten kan partiet kontrollere redaksjonen og redaksjonen har en partiorganisasjon å diskutere sine problemer med. Vi har erfart at redaksjonen lett kan utvikle seg til et organ på sida av partiet og at partiorganisasjonen ikke fungerer ledende i KK arbeidet. Vi har også hatt tendens til å falle utafør det vanlige partilivet. Det er viktig at oppgavene blir prioritert for dem som driver med det.

Vi i lokalredaksjonen skal også trekke med en 2-3 uavhengi-

ge folk.

VIKTIG REDSKAP

Jeg trur at lokalredaksjonen er et viktig redskap før å styrke partiets politiske innflytelse lokalt (og sentralt for den saks skyld, Fossmosaka og Vollen saka er jo blitt rikspolitiske saker). Lokalredaksjonens arbeid er også en viktig betingelse for å øke spredninga av avisa.

Gjennom de sakene vi har skrevet om i KK har avisa vinni tillit blant folk. Vi i lokalredaksjonen har ei lang liste med saker folk har tipsa oss på. Folk kommer bort på KK stands og sier at den og den saka må vi jammen ta opp. Folk har også skjönt at det nytter å henvende seg til avisa. Vi veit også om tilfelle der arbeidere i forhandlinger har brukt KK som trussel mot arbeidskjøpera.

Når vi har laga reportasjer har vi knytta kontakter på ste-

AVISA KLASSEKAMPENS LØRDAGSUTG. 24 SIDER

2 sider til om den nå så kjente

HUSHAIEN I HARSTAD

- Familie gikk til prisnemnda - kassaf ut med 2 dagers varsel
- Dessuten om yrkesforbud - Alf Erik Vollen har fått jobb!

Avisa selges i boligområder
Fra stand i sentrum fra kl. 8.00
og fra Narvesenkiosken.

Lørdag 9. sept. kl. 16.00 på Harstad Bibliotek

STORT ÅPENT MØTE OM AVISA KLASSEKAMPEN

Lesere og andre interesserte inviteres til å diskutere hvordan innholdet i avisa og spredninga av den kan bli mye bedre.
Underholdning og kaffe.

Harstad AKP(m-l)

Annonsene i lokalavisa.

FOSSMOSAKA

TILBUD! Abonner
en mnd. for kr. 35

Avisa Klassekampen er dagsevis og kommer ut med 16 sider hver dag. Utsatt lørdagse da avisa har 24 sider.

Det grunnlaget avisa bygger på er en og alene et stabilt abonnementsgrunnlag. Avisa sier nei takk til den tradisjonelle pressensettelsen, og verken statsansattene eller andre salgspersoner trykkes i avisa. Avisa vil ikke være avhengig av noen som skal være grunnlaget for avisa.

Siste året har avisa forandret seg mye. Den er blitt mye bedre, mer aktuell, mer allsidig og den dekker nye og hele landet.

Vi arbeider med å bygge opp en liten lokal redaksjon i Harstad, og avisa har brekk nye Stoff fra Harstad og Nord Norge forøvrig.

Klassekampen er arbeidsfolk sin avis. Det vil si at avisa konsekvent forsvarer interessene til det store delen av folket som livnærer seg ved eget arbeid, arbeidere, bønder og fiskere.

Avisa retter seg mot superaktive USA og Sveits sin infiltrasjon og undertrykkelse over hele verden, og slakter den kampe folk verden farer for nasjonal frigjøring og mot imperialistisk undertrykkelse.

Det er derfor ikke for å skape sensasjon i Harstad at avisen avslører den groteske husfamilien ARIA OG HAROLD BERG FOSSMO, SILBERVYVERN 5 HOLLER.

Det er avisa sin redaksjonelle Lurje å avsløre slike forhold. Det er avisa sin plikt som ei avis som skal ivareta folk sine interesser.

Avisa har ikke klart dette alene. Klassekampen har klart å rulle opp nye av virksomheter til Fossmo ved at leieboere, tilfjellere leieboere, naboer til de husene han har kjøpt opp og mange andre har bidratt med sitt i det puslespillet som det har vært.

SLIK HAR BERG FOSSMO BYGD SEG UFF:

Nr	Gate	Dato	Kjøpesum	Lån	Bank	Leie pr.mnd.
1	Bj. Erlingssmøst.10	72	215.000,-	100.000,-	Str.Sparb.	9.700,-
2	Sildsvegen 5	74	70.74,-	11.000,-	Harstad Sp.	1.000,-
3	Gate 10 nr 14	75	180.000,-	80.000,-	Harstad Sp.	3.000,-
4	Seljestadvn.18	75	100.000,-	0,-		3.000,-
5	Strandata 31	75	410.000,-	200.000,-	Str.Sparb.	7.250,-
6	Novogen 19	76	206.000,-	55.000,-	Harstad Sp.	2.700,-
7	Hyrreogen 3b	77	200.000,-	150.000,-	Harstad Sp.	3.400,-
8	Hæda (krysset Aunf.)77	77	60.000,-	50.000,-	Harstad Sp.	1.500,-
9	Canr.90 br.nr.49 Khef.77	185	185.000,-	145.000,-	Harstad Sp.	3.500,-
10	Andreas Lindagst. 15	77	200.000,-	75.000,-	Harstad Sp.	4.000,-

Dette har vi undersøkt grundig. Vi antar på grunnlag av tips at det er fler hus i Harstad. Kan så beskrive, undersøkt, offentliggjort. Alt av VENN.

Løpeseddel

der vi aldri har hatt det før. En aktiv lokalredaksjon vil alltid har nok massearbeid.

Lokalredaksjoner er også viktig på andre måter, flere folk vil få trening i å skrive, å undersøke og presentere stoffet på en journalistisk måte. Forøvrig mener jeg KK redaksjonen må prioritere opp arbeidet med lokalredaksjoner, det må bli flere og de må tilbye journalistikkens arbeid.

Jegt skal ikke komme mye inn på den saka, men henviser til oppsummering i KK lørdag 16.9. Denne saka har ved siden av yrkesforbudsaka vi har hatt her, betydd svært mye for partiets framgang her oppe.

Fossmosaka har skapt entusiasme blant progressive her og det har gitt både medlemmer og andre virkelig lyst til å selge KK igjen.

I arbeidet med Fossmosaka hadde vi ei viktig erfaring, etterhvert som vi samla opplysninger lot vi dem sive ut på arbeidsplasser og i byen ellers. Folk ble interesserte ga oss mange tips om Fossmo, vi undersøkte mere og fortalte hva vi fant ut, etterhvert ble folk veldig spente og gikk og venta på KK artikkelen.

Jeg mener dette viser at det er viktig at lokalredaksjonen ikke jobber atskilt fra folk for å komme med sensasjoner, som borgera gjør. Fossmosaka er også et eksempel på at det er mange saker å skrive om som ingen andre tar opp (Harstad Tidende har ennå ikke nevnt saka!) og ikke minst viktig er det at disse sakene har masseappell.

FORBUDET KK-AF S' O' ER
GODT

1977 1000 (100)

stoffet. Lokalredaksjonen ble så lagt mer interessert i å selge avisa etterhvert som lokalstoffet kom inn. Vi merka at det ble lettere å selge avisa. Men vi nådde ikke noen oppsiktsvekkende tall.

Stort sett solgte vi 50 – 100 i uka, vi har noen ganger vært oppe i 200. Den første store salgsaksjonen vi hadde var i forbindelse med den første Fossmo reportasjen. Vi solgte da ca. 500 aviser i løpet av lørdag og søndag. Men vi var relativt få, en kamerat solgte 130 aviser i løpet av lørdagen. Vi hadde da laga en løpeseddel som fortalte om KK og kom med utfyllende opplysninger om Fossmo.

Vi hadde også en annonse i lokalavisa.

Det var først i den siste kampanja vi mobiliserte hele partiet og gikk inn for å dekke største delen av byen. Alle partimedlemmer skulle være med, vi mobiliserte RU og sympatisører. Vi delte byen i roder med salgssjef for hver rode, han skulle mobilisere 2–4 som skulle selge. Rodeledera ble brifa på Fossmo saka og hver avdeling tok opp saka på avdelingsmøte. For mobiliseringen av folk er det viktig at det er mange som skal delta. Hver gruppe diskuterte Fossmosaka og ble enige om å gjøre 2-3 tur d

hva hovedoppslaga blir på dagen dere skal ha aksjon.)

På løpeseddelen sto det også om et åpent møte om KK vi skulle avholde, pluss abonnementslipp. Vi hadde annonse i Harstad Tidende på fredag: Hushaien i Harstad osv. Aviser selges i boligområder og fra stand i sentrum. Sånne annonser er dyre, men jeg oppfordrer folk til å annonsere. Vi hadde rush på stand fra kl. 08.00 og solgte 375 aviser fra stand i løpet av lørdag. Standen var svær med KK artikler klistra opp.

Standen på torget var senteret for henting av aviser, alle gruppeledera henta aviser der mellom 08 og 09. I boligområdene solgte vi like mye som fra stand, sjøl så solgte jeg til halvparten av dem jeg spurte, og vi kunne solgt langt mere det var et spørsmål om kapasitet. Men avisa solgte seg ikke sjøl, det er ikke nok å si: Kjøp KK.

Vi spurte om de hadde hørt om Fossmosaka og samme hva dem svarte da så kunne vi fortsette å prate. Jeg bladde alltid opp på den sida Fossmo artikkelen sto, men vi diskuterte aldri lenge med noen, vi gikk inn for å selge flest mulig aviser.

HARSTAD - 6 AVISER

1978-1979

★ KLASSEKAMPEN

**NYHETER OG TIPS? RING
REDAKSJONEN (o2) 67 49 90**

ERFARINGENE FRA HARSTAD VISER:

- Lag lokalt stoff og selg på det

På alle steder og i alle byer finnes det et stort flertall av folk som aldri har lest eller brydd seg om å lese avisa Klassekampen. Ingen betaler over 500,- kr året for et avis de ikke kjønner, og slett ikke for et avis de ikke liker eller mener de har bruk for. Oppgaven var derfor klar: Vi måtte lage lokalt stoff som FLERTALLET av folket var interessert i å lese og der flertallet sa når de hadde lest stoffet: Dette var bra, dette trengs det at det blir skrevet om, de kjønner seg igjen i stoffet og skjønner at Klassekampen er en redelig avis som skriver sannheten og som forsvarer flertallet av folket sine interesser. — Nå er grunnlaget lagt for at folk leser resten av avisa og kjøper neste gang de får tilbud om det ... og abonnerer når de er blitt helt overbevist, om at Klassekampen er KLASSEN sin egen avis.

Det syntes i gata i Harstad at en huskai de fleste hadde hørt om ble avslørt i Klassekampen. 700 aviser ble solgt i Harstad forrige lørdag formiddag.

FOSSMOSAKA

Det finnes et hav av stoff alle steder, det er bare å søe av hvet. Vi oppretta en lokal redaksjon som har variert mellom 1 og 5 personer. Vi dette oppgavene mellom oss og bestemte ansvarlige for hver sak. Vi bestemte oss for å fortøle et tips om en huskai. Det startet med en liten løpp med 4 adresser på gårder som kanskje tilhørte Berg Fossmo.

Vi tok tida til hjelp. Vi oppsøkte alle husene og snakket med alle som bodde i dem. Vi fikk et hav av stoff, nye adresser. Vi traff folk som saatte pris på å no en endelig sette seg som oppgave å avleiere for å stoppe virksomheta til Fossmo. Vi oppsøkte naboer til de gårdene han hadde kjøpt opp, besøkte nødvendige kommunale kontorer osv. En viktig bilde for oss var grunnboka på sorenskriverkontoret. Den er offentlig. Når vi vet en adresse, kan vi finne gårds og brukanr. Dermed finner vi ut etter, kjøpesum, lán, bank, tidligere reier eller salgsgato.

Slike saker krever mye arbeid.

de, nesten detektivarbeide, vi var interessert i alt stoff, samlet det og bearbeidet det. Vi tok bilder etter hvert og vi intervjuet folk ved å snakke veldig grundig med dem. Etterpå skrev vi ut intervjuet og til slutt diskuterte vi det med de vi hadde intervjuet, fikk det forbedra og godkjent.

Selv om et sak som Fossmosaka ikke trenger mer enn en eller to til å jobbe med den, så er det viktig og informere aktivister og venner av avisa hele tida om utviklinga av saka. Det bidrar til å spre entusiasme til mange folk, og særlig blir det lettere å få mange til å spre avisa når den tid kommer.

INTERVJU MED BORGERE

Borgere er borgere, vi forsøker dem fordi de lever av andre sitt arbeid og undertrykker flertallet av folket. Derfor skal vi hverken være redde for dem eller kvie oss for å intervju dem. Hold fast med at du er «spresmann» når du jobber for avisa Klassekampen. Gjør krav

på de rettigheter den «frie pressa» skal og må ha for å være fri. Det er grovt å netke et avis intervju og kommentarar, særlig for folk i ledende posisjoner og stillinger i samfunnet. Det må vi ikke finne oss i, som pressefolk.

Forbered deg alltid godt. Ha i alle fall klart for deg formålet med intervjuet/samtalen. Spør i veg, ikke koseprat, men vær korrekt og still gode spørsmål. Noter så godt at du vet hva som er blitt svart, bruk IKKE båndopptaker, det vil de færreste være med på. Det må være helt spesielle situasjoner dersom det er riktig å la dem godkjene intervjuet når det er ferdigskrevet, det er slett ikke vanlig selv om enkelte kanskje prøver seg.

STOFFET SENDES NÅR DET ER FERDIG

Arbeid raskt. Gjør stoffet helt ferdig lokalt. Litt ikke på et profene i redaksjonen i Oslo bearbeider stoffet til slutt. Skriv til og med mellomtitler og gjerne også overskrifter. Ja, selv rettskrivings sakal en tenke på, selv

om det ikke er det viktigste. Skriv på norsk eller nynorsk, ikke på blandingssorak. Skriv et muntelig lettlest språk. Bruk korte setninger og skriv så kort som mulig. Lange kommentarar bør en absolutt unngå, lag stoffet slik at kommentarar blir unødvendig, stol på leserne sin evne til å sjel å kommentere stoffet. Lag kommentarar til bildene, og send helst filmen utramkatt til Oslo.

Få stoffet avgårde og ha alltid kopi i reserve. Avtal i god tid når stoffet skal trykkes og bygg ut salgsgrupper. Avter oppfølging i lokalavisa og lag gjerne en løpeseddel med stikkord om hva som kommer som puttes i postkassa et par dager før storlaget. Jobb videre med saka og følg den opp hele tida. Bestill hundrevis av aviser, selg dem fra stand og ved et systematisk dersalg. På Fossmo-saka solgte vi avisa på 60 prosent av de dørene der folk var hjemme. Det er alltid bare et spørsmål om hvor mange dører en klarer å banke på, som bestemmer antallet en selger. Brett opp avisa på det lokale oppslaget og selg ene og alene på dette. Det er nå du oppdager at det er klassen sin egen avis du selger, og du skjønner hvordan det må gjøres for at Klassekampen skal bli hovedavisen for arbeiderklassen i Norge på litt sikt.

Lykke til kamerater og venner av avisa.

Hilsen Lokalredaksjonen
i Harstad.

Oppsummeringen i Klassekampen

mer og beklager seg over at KK deres har kommet på avveier, at kameratene deres har lånt det med seg ol. derfor må de ha et nytt KK, ja de byr det dobbelte av vanlig pris. Vi har til nå solgt over 900 eks., men det skal ikke forundre meg om vi kommer opp i over 1000 og jeg trur nesten halve byen har lest den avisa. Dette salget av avisa har åpna en helt annen verden for oss, tenk på hvor mange som har lest KK for første gang i sitt liv. Det har vist seg at mange har lest mye anna i avisa. KK har blitt mektig populær på arbeidsplassene etter dette. Folk snakker om avisa og syns det er fint at den tar opp sånne saker.

En anna sak jeg vil trekke fram er at disse aksjonene har avkriminalisert avisa, folk er blitt kjent med avisa. Når vi selger avisa gjør vi det som vanlige avisgrutter, roper ut siste nytt: «Les site nytt – Vollen hr fått jobb!»

ERFARINGER FRA ÅPENT MØTE

TF: Dere avholdt et åpent møte om KK. Kan du fortelle litt om det?

Det møtet var startet på KK i Romania og skulle være et krutt møte av visst et møte som skulle bli et felles å samarbeide med. Det var det første møtet som ble det

med KK. Vi hadde tre alternativ. 1) De som ville jobbe i lokalredaksjonen. 2) De som ville delta i KK grupper som skulle selge KK og verve abonnenter i bestemte områder. De gruppene skulle ha aktivitet hver uke. Gruppene skal ha møter med oppsummering og planlegging hver 14. dag. Vi satser på 3 grupper i første omgang. 3) Det siste tilbudet var standsvirksomhet. Her var det en god del som meldte seg.

PLANER

TF: Hvilke planer har dere?

Når det gjelder skrivinga skal vi følge opp Fossmosaka, prøve å ta bakmennene (banken o.l.). Vi har planer om en artikkelserie om verftsindustrien i byen, og en reportasje om en reindriftsskole. Vi har tenkt å satse endel på distriktsreportasjer, og vi skal fortsette å sende artikler om byen.

Når det gjelder salget skal vi satse på ei kraftig nivåheving for det vanlige salget utenom aksjonene. Dvs. at vi skal ha stand på torget hver lørdag og bolig og bedriftssalg hver uke. Men også i framtida kommer vi til å ha aksjonsdager, der vi setter nesten alle krefter inn, spesielt de gamle det er viktig om. Har sånne. Det virker veldig godt om vi satser på å selge avisa på

avis i Tromsø da avisa hadde intervju med de to som gitt ut av politiet (etterspørselen var stor, men salget lite). Jeg har også hørt at Bergen ble det bare solgt noen hundre KK dagen etter attentatet. Sånt noe er skandaløst.

Viktig blir det også å utvikle salget til abonnementsverving, her har vi kommet kort og tren-

ger ideer og erfaringer fra andre.

Vi forstår at vi har et stort ansvar for å oppsummere erfaringene vi har høsta og vi skal følge opp dette intervjuet med artikler til TF om utviklinga her oppe, men vi oppfordrer også andre til å komme med sine erfaringer.

ETTER KAMPANJE: KLASSEKAMPEN ER AVKRIMINALISERT

For et år siden tørte vi ikke lese Klassekampen åpent i kantina på jobben. I dag leses avisa, og ikke bare av kommunister. Sjøl de folka som hetsa verst før, kan finne på å kikke i avisa nå. Vi sender rundt de eksemplarene vi har sjøl, selger lite grann og deler ut aviser enkelte ganger. Utdelingsdagene/salgsdagene leser ca. 1/3 av folka i kantina Klassekampen.

VIL IKKE BLI STEMPLA

Vi har lært litt om hvordan vi skal møte hetsen mot avisa vår. Ei viktig hindring i begynnelsen var at vi bare trudde at de folka som sto oss nærme

For å løse dette problemet peila vi inn hvem av *sosialdemokratene* som ville ta imot avisa når den blei utdelt. Siden noen av disse tok imot og leste Klassekampen i kantina, tørte også andre gjøre det. Å lese Klassekampen betydde ikke lenger det samme som å være AKP'er.

Salget foregikk sånn: Vi leste sjøl avisa om morgenen slik at vi visste hvilke artikler som ville interessere folk. I løpet av formiddagen prata vi om disse artiklene og sa at vi skulle selge avisa i pausen. Når pausen kom, hadde vi løfte på 4–5 kjøpere. Dermed fikk vi ordna med selve salget i løpet av et par minutter. Dette var viktig for nå kunne ikke klubbformann ærligvis oss å selge avisa til folk med seg i løpet av en pause. Dette var en viktig erfaring som vi har tatt med oss videre.

— Nattepublisering ved Forvaltningssjefen for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/), 2012

klubbformann fra om at alt salg på bedriftens område skulle godkjennes av bedriftsledelsen, og at salget av Klassekampen ikke var lov. (Han påsto at han først nå var blitt klar over at salg foregikk.) ”

SUSPENSJONSFORSLAG

På årsmøtet kom det suspensjonsforslag på to av oss, forøvrig helt uten begrunnelse. Dette blei så vidt slått tilbake.

Vi svarte på salgsforbudet med å dele ut dobbelt så mange aviser som

for. Til gjengjeld med klubbformann mot. Men vi ga etter for kravet om å slutte salget utfra at det i en periode kunne være taktisk lurt å ta et skritt tilbake. Nå selger vi igjen avisa, men mindre åpent enn før.

I over 4 måneder dreiv vi utdeling og ikke salg. Dette har helt sikkert vært å vente for lenge med salget. Dette viser at hetsen og angrepene har virka inn på oss. Men vi har fått gjennombrudd på at avisa blir lest i kantina så vi skulle ha et bra grunnlag for å trappe opp salget og å verve abonnenter.

Petter

NÅ STARTER MILITÆRDEBATTEN

I denne artikkelen kommer jeg til å foreslå visse endringer av partiets militærpolitikk. Dette vil være startskuddet for den militærdebatten som er annonsert i partiet. For at debatten skal få en riktig retning vil jeg først av alt slå fast hvilket grunnlag jeg står på når jeg foreslår endringer. Mener jeg at vår militærpolitikk er uriktig? Vil jeg ha et oppgjør med det som er sagt om militærpolitikken i partiprogrammet? Er det et slikt utgangspunkt jeg har? Nei. Jeg mener at partiets generallinje i militære spørsmål er ansvarlig og riktig, og jeg ønsker ikke et oppgjør med den. Dermed er det et slikt utgangspunkt jeg står på når jeg foreslår endringer i militærpolitikk.

Vår generallinje i militære spørsmål bygger på en del hovedstolper:

— Det norske forsvaret er borgerskapets militærapparat. Det er ikke bare retta utover, men også innover mot folket. I bestemte situasjoner kan det også brukes til urettferdig krig utofra landets grenser. — Borgerskapet som klasse er ikke nasjonalt, men imperialistisk. — Ved en supermaktsinvasjon vil borgerskapet kapitulere i stor grad utfra sine klassemessige interesser. — En krig mellom USA og Sovjet vil være en imperialistisk omfordelingskrig. — Dersom det norske forsvaret stemper mot invasjon vil det være urettferdig og jeg mener det å trappe opp med det vil være urettferdig.

slik krig aktivt, men vi går utfra at den offisielle borgerlige motstanden vil bryte sammen. — Bare en folkekrig kan jage en okkupert på sjøen. — Det borgerlige forsvaret kan ikke omdannes til en folkehær. — I kampen for å kaste ut en okkupant er vi villige til enhet på bestemte vilkår med de delene av borgerskapet som også ønsker å kjempe. — Vår strategi er å fortsette den sosialistiske revolusjonen etter at den nasjonale frigjøringskrigen har løst sin oppgave. — Vi er tilhengere av verneplikt og vi går aktivt inn for at folk skal avtjene verneplikten for å lære seg militærkunst og våpenbruk.

Det finnes ingen grunn til å revidere denne generallinja. Det finnes ikke noen enkle triks eller snarveier som kan erstatte den steinharde og langvarige krigen.

Parolen «ingen bevilgninger» er avlegs

I prinsippprogrammet har vi stilt parolen «ingen bevilgninger til det borgerlige militærapparatet». Dette er Lenins parole fra den første imperialistiske verdenskrigen. Denne parolen betydde ikke et «krav om avrustning». Vi er ikke pasifister og vi vil heller ikke gi folk illusjonen om at borgerskapet vil avruste seg sjøl frivillig. Det kan bare skje ved at en væpna arbeiderklasse avvæpner borgerskapet. Ikke gjennom avstemninger i parlamentet. Parolen er først og fremst retningsgivende for hvordan våre eventuelle parlamentariske representanter skulle stille seg til forsvarsbevilgninger. Stemme mot for å avsløre klassekarakteren til forsvaret.

Gråtopp ønsker å fore-
slå noen endringer i
prinsippprogrammet.

mellom revolusjon og forræderi i den første verdenskrigen, fordi det var en urettferdig krig der sosialistene i f.eks. England eller Tyskland på ingen måte kunne stemme for krigsbevilgningene. De som gjorde det endte som støttespillere for det imperialistiske borgerskapet i sitt eget land i kampen om verdensherredømme.

I etterkrigstida har parolen ikke vært like avgjørende, men først og fremst vært et redskap til å avsløre klassekarakteren til det norske forsvaret. Vi har ikke stått oppe i en situasjon der den norske imperialismen har brukt militærbevilgningene til omfordelingskrig. Den viktigste funksjonen til parolen har vært å peke på at forsvaret forberedes på å bli satt inn mot arbeiderklassen her i landet.

Nå er det ikke lenger etterkrigstid, men førkrigstid. Da må vi vurdere parolen på nytt. Ikke ut fra om den er prinsipielt riktig eller ei, men utfra om den er riktig i dag. Jeg mener at den ikke lenger er riktig.

Er det likegyldig for oss, for arbeiderklassen, om vi har bevilgning forsvaret og ikke om vi har bevilgning

panser våpen, anti-luft-skyts osv. til å yte effektiv motstand mot en sovjetisk invasjon? Det kan umulig være tilfeldig for oss. Vi kritiserer borgerskapet for at det hadde ubrukelig geværene i 1940. Betyr ikke det at vi også ville kritisere borgerskapet om det ikke finnes tilstrekkelig med våpen ved en ny invasjon?

Jeg mener at den tidligere riktige parolen i dag er til hjelp for sosialimperialismen. Derfor er det heller ikke tilfeldig at SV som tidligere sto på «lavere bevilgninger»-linja, nå har gått over til å si «ingen bevilgninger». Riktignok er ikke Furre & co enige i dette, men Ebbing, Stjerne o.l. går hardt inn for dette, og det er SVs landsmøtevedtatte linje.

Stilt overfor krigsfarens må vi frafalle parolen om «ingen bevilgninger» og gå over til å støtte og kjempe for bevilgninger som er egna til å øke evnen til forsvar mot aggresjon. Det kan ikke komme på tale å støtte forsvarsbudsjettet som helhet, fordi det inkluderer mye vi ikke kan gå god for. Men vi kan kreve flere TOW-antipanservåpen, mer anti-luftskyts, mer til kystvakta osv.

Risikerer vi ikke at dette blir brukt mot arbeiderklassen? Jo, det risikerer vi, sjøl om anti-luftskyts sjølsagt ikke er det som egner seg best mot folkeopprør. Vi risikerer at bevilgninger blir brukt til andre ting enn det de var beregna på. Vi risikerer at våpen som skulle vært brukt mot invasjon blir vendt mot arbeiderklassen. Det er en av grunnene til at vi ikke kan gå god for alle bevilgningene som blir foreslått.

gjorde felles sak med arbeiderne og bønda og vendte våpna mot tsaren og borgerskapet.

Men mangel på de rette våpna kan faktisk bety et dårlig utgangspunkt for en rettferdig krig mot invasjon.

Ved å ta en mer nyansert holdning til militærbudsjettet øker vi våre muligheter til å gå konkret inn på en kritikk av borgerskapets militærdoktriner og militære plan. Vi kan føre en bedre klassekamp mot borgerskapets forberedelser til kapitulasjon og vi kan styrke vår autoritet og troverdighet blant soldatene.

Kvinnelig verneplikt

I lang tid har det vært ført en diskusjon om kvinnelig verneplikt i partiet. Det er på tide å komme fram til en konklusjon. Etter å ha tenkt gjennom alle de argumentene som er kommet har jeg funnet ut at vi må gå inn for kvinnelig verneplikt. Motargumentene er for dårlige. Argumentene for er prinsippfaste og konsekvente.

Vi er for full kvinnefrigjøring. Kvinnen er (minst) like bra til å løse ulike oppgaver som mannen. Så skal hun ikke få lære militærkunst og våpenbruk? Vi går inn for vernepliktsprinsippet, så skal halve befolkninga være unnatt? Vi er for at arbeiderklassen lærer seg militærkunst i vernepliktsarmeen, men ikke de kvinnelige arbeiderne? Skal halve befolkninga stille med handikap når vi blir okkupert?

Det vil gjelde om innspillet til høyre i denne artikkelen. Det er viktig å forstå at dette er et innlegg som er skrevet av en kvinne som er medlem i Arbeiderpartiet.

Halvard Gråtopp går inn for kvinnelig verneplikt.

vendigvis borgerskapet at mannfolk lærer våpenbruk, slik Lenin har påvist. Hvorfor skulle det styrke borgerskapet noe mer at kvinnene lærer det?

Et annet argument har vært: En kan lære å skyte andre steder enn i forsvaret. På tross av at dette ut-sagnet tilsynelatende er uangripegelig, så dekker det over virkeligheten. Virkeligheten er at det store flertallet av kvinner ikke kan håndtere våpen og ikke veit noe om militærkunst, mens det store flertallet av menn kan håndtere våpen og veit litt om militære spørsmål. Årsaken til at det er slik er enkel: Menn har verneplikt, kvinner har det ikke. Dersom en ønsker at flertallet av kvinnene skal lære våpenbruk nytter det ikke å prate om at de kan lære det andre steder, for det gjør de ikke. Da må en gå inn for kvinnelig verneplikt.

Men hva med sosiale problemer, barn osv.? Ja, dette er virkelige problemer, og vi må stille særskilte krav for å imøtekomme de problemene som vil oppstå. Det må gjøres

mulig for kvinnene å gjøre verneplikt *sjøl om de er kvinner*. Er ikke det et spørsmål om å frigjøre kvinnene?

HVA MED NATO?

Siden vi regner Sovjet som den største krigstruselen, betyr det at vi må gå inn for NATO? NATO er ikke lenger på offensiven, men på defensiven. Hva betyr det for vår politikk. Enkelte folk som regner seg som marxist-leninister i utlandet mener at det er riktig å støtte NATO.

Jeg mener de tar feil. NATO er fortsatt et redskap for USA-imperialismen, og det er ingen tvil om at det vil bli brukt i urettferdig omfordelingskrig med Sovjet. NATO betyr ingen garanti for norsk sjølråderett, fordi NATO-kommandoen når som helst kan selge Norge i en handel med sosialimperialismen under en krig. NATO kan kreve at norske soldater deltar i urettferdig krig i andre land. NATO har tydelig vist at det trener mot ar-

beideroppstand i Norge, og NATO-styrkene kan være mye mer effektive til dette enn soldater som blir satt mot sine landsmenn. NATO har ingen skrupler mot å gjøre Norge til atomslågmark. Alt dette og mer til er fortsatt gode grunner til å avvise NATO, sjøl om den internasjonale situasjonen er drastisk endra.

Dessuten bygger NATO-strategien for Norge på en illusjon, en bløff. Sovjet vil være i stand til å avskjære Norge før den amerikanske luftbrua kommer «til unnsetning». Planen om et flyplassforsvar for å sikre en amerikansk invasjon er både reaksjonær og urealistisk. Dersom NATO-politikerne skulle være konsekvente måtte de kreve amerikanske baser på norsk jord i fredstid, eller stasjonering av slike styrker lang tid før et krigsutbrudd. Dette er å bekjempe utenlandsk herredømme med utenlandsk herredømme, og det kan vi ikke godta. Men det er tydelig at NATO-tilhengere som tenker logisk har forsett at det er det de må gå inn for, utfra sine premisser. Derfor har vi sett et rekke artikler i den bøgerlige presse som har antydning av dette.

Men betyr det at parolen Norge ut av NATO er helt en aksjonsparole? Ja. Det betyr langtidsiktige mål, en programparole. Men et flertall av arbeiderklassen ser ikke i dag noe alternativ til NATO når de ser den økende faren fra Sovjet. Det er derfor et viktig og verdig informasjon til den sosialistiske og uavhengige klasse. Men derfor må i dag arbeiderklassen se på seg selv som en klasse som står i motsetning til NATO. Det betyr at arbeiderklassen må se på seg selv som en klasse som står i motsetning til NATO. Det betyr at arbeiderklassen må se på seg selv som en klasse som står i motsetning til NATO.

NATO UT AV NORGE

Parolen "Norge ut av Nato" kan mindre enn noen gang stå aleine sier Gråtopp.

supermaktene, framfor et NATO-forsvar.

Det betyr at vi stiller klare betingelser til hva en eventuell utmelding av NATO skal bety. Vi godtar ikke at Sovjet i en spent situasjon skal tvinge Norge til å gå i en pro-sovjetisk «nøytralitet». Vi er sjøl sagt mot parolen: «Ut av NATO — inn i Warshawa-pakta», ja mer enn det, vi må kreve at et Norge utafør NATO har en klar motstand mot begge de to supermaktene og er rusta til å forsvare seg mot et eventuelt supermaktsangrep.

Når revisjonistene nå prøver å blåse liv i en kampanje mot NATO som de sjøl tok livet av i 1969, så er det bare et utslag av Sovjets taktikk for å lette framrykkinga i vest.

Parolen Norge ut av NATO kan mindre enn noengang stå aleine, men må kopies til en klar motstand mot Sovjet også.

For et beihellig
militære program

Vi trenger et beihellig militære program for å stå i motsetning til NATO og for å stå i motsetning til NATO.

bevilgninger» med å kreve bestemte typer bevilgninger. Vi må gå mot borgerskapets forsøk på å avværna det arbeidende folket og i stedet kreve lettelser i muligheten til å ha og bruke våpen, bl.a. i det frivillige skyttervesenet. Verneplikten for kvinner bygges ut. Nei til reduksjon av repetisjonsøvelsene. Soldatene må få informasjon om krigsfaren og få mulighet til å diskutere den. For skytetrening og annen «krigsrelevant» trening. Nei til utenlandske baser. Utbygging av kystvakta. Fullverdige tilfluktsrom til alle. Styrke «Nei til våpen mot folket»-agitasjonen i forsvaret.

Dette innlegget er kort og skissemessig. Hensikten er å legge fram et forslag til politikk så klart og skarpt som mulig og ikke å drøfte det inngående. Det vil bli fulgt av et utkast til militærpolitisk program, som i hovedtrekka bygger på den politiske retninga i dette innlegget. Dette materialet skal diskuteres i partiet og en landskonferanse skal til slutt behandle utkastet og fatte endelig vedtak.

Hallvard Gråtopp

KAMP MOT TROTSKISME I MILITÆRSPØRSMÅLET

Det har i lengre tid gått en polemikk mellom «Leo» og undertegnede om noen viktige militærpolitiske spørsmål.

Tross mye tåkespredning og utenomsnakk fra «Leo»'s side, har det krystallisert seg ut to hovedstandpunkter hos «Leo»:

For det første påstår han at det er *utenkelig* at den norske, borgerlige hæren kan føre rettferdig krig så lenge Norge er medlem av NATO-alliansen.

For det andre påstår han at den norske, borgerlige hæren *ikke* kan kjempe rettferdig krig viss det under noen omstendigheter er ulovlig, og som sådan kan det være lovlig å bruke våpen mot dem.

Det eneste *argumentet* «Leo» greier å stable på beina for disse påstandene er at «Når ting begynner å skje, overtar NATO og dermed USA» og «i enhver krigssituasjon vil hele den bestemmende myndigheten over den norske hæren bli overført til NATO-hovedkvarteret i Brussel». (se siste Leo-artikkel i TF/juni).

DEN BORGERLIGE HÆREN KAN FØRE EN RETTFERDIG KRIG

Jeg har ikke anledning til å komme inn på en allsidig framstilling av hva som kan være lovlig å gjøre i krigssituasjoner.

tikk. Men likevel noen få punkter:

1) Vi må ta utgangspunkt i at sosialimperialismen planlegger krig, en krig som vil bli ført inn på norsk jord.

2) Arbeidsfolk i Norge må forberede seg på å føre væpna kamp mot sosialimperialistisk aggresjon og okkupasjon gjennom en nasjonal, revolusjonær folkekrig.

Den strategiske målsettinga for en sånn krig må være å kaste ut okkupanten, og at borgerskapet fratras statsmakta.

Taktikken for en sånn krig må bygge på prinsippet om å forene alle krefter som vil kjempe for å forsvare norsk sjølråderett. Den må videre gå ut på å mobiliserer indirekte krefter, bl.a. ved å utnytte motsigelser blant fienden, osv.

3) Det fins en borgerlig hær i Norge i dag. Denne kan føre rettfærdig krig mot sovjetisk aggresjon (Jfr. prinsippprogrammet). En sånn krig må proletariatet støtte.

Det siste punktet her, er det den pågående polemikken mellom meg og «Leo» dreier seg om.

Spørsmåla er: Er vi kommunistar i stand til å mobilisere hæren? På den ene sida er det klart at den kan bli brukt mot utvete. Dette bekjenner vi. På den andre sida kan den føre rettfærdig krig mot sovjetisk aggresjon. Vi lover press for at den skal gjøra det, og ikke kapitulere i tilfelle et sovjetisk angrep (slik den gjorde det mot Tyskland i 1940).

NATO ER IKKE HOVEDSPØRSMÅLET

«NATO er ikke hovedspørsmålet» er et uttrykk som blir brukt av mange i dag. Det er et uttrykk som ble brukt av mange i 1940-årene. Det er et uttrykk som ble brukt av mange i 1950-årene. Det er et uttrykk som ble brukt av mange i 1960-årene. Det er et uttrykk som ble brukt av mange i 1970-årene. Det er et uttrykk som ble brukt av mange i 1980-årene. Det er et uttrykk som ble brukt av mange i 1990-årene. Det er et uttrykk som ble brukt av mange i 2000-årene. Det er et uttrykk som ble brukt av mange i 2010-årene. Det er et uttrykk som ble brukt av mange i 2020-årene.

minerer. NATO har en politikk og en strategi som ikke er egna til å forsvare norsk sjølråderett. Blant annet derfor anser vi en borgerlig norsk hær utafor supermaktsalliansene som et mindre onde enn sånn det er i dag. Bl.a. av disse grunnene er vi mot NATO.

Men NATO er ikke noe hovedspørsmål. Det er truslen fra Sovjet som er hovedspørsmålet. Hva slags militære krefter som det norske folket kan mobilisere mot Sovjetisk aggresjon er svært viktig.

Det sentrale spørsmålet for arbeidsfolk blir derfor å forberede egen, væpna motstand mot sovjetisk aggresjon. Slik situasjonen ser ut i dag, vil en slik nasjonal, revolusjonær folkekrig stå på dagsorden før den sosialistiske revolusjonen. Sosialismen vil være et resultat av utfallet av en slik krig. Det er blant anna på denne bakgrunnen vi må vurdere den borgerlige hæren i Norge.

Men hva så om Norge blir angrepet, uten at landet har gått ut av NATO? Betyr det automatisk at militære handlinger fra den norske hæren blir urettferdige? Dette hevder «Leo». Men for å avgjøre det må vi undersøke innholdet i en slik krig. Der er situasjonen den at det er Sovjet som truer Norge i dag, og ikke omvendt. Motstand fra norske, borgerlige styrker på norsk jord mot sovjetiske invasionsstyrker vil være uttrykk for forsvar av norsk sjølråderett. Om Norge er medlem av NATO eller ikke vil ikke andre en tøddel på det. At NATO kan brukes til urettferdige krigshandlinger på norsk jord, er et annet spørsmål.

Andre det er om situasjonen ved et slikt angrep vil være slik som den er i dag, eller om det vil være slik som den var i 1940-årene, eller om det vil være slik som den var i 1950-årene, eller om det vil være slik som den var i 1960-årene, eller om det vil være slik som den var i 1970-årene, eller om det vil være slik som den var i 1980-årene, eller om det vil være slik som den var i 1990-årene, eller om det vil være slik som den var i 2000-årene, eller om det vil være slik som den var i 2010-årene, eller om det vil være slik som den var i 2020-årene.

klart at de ikke har noe i Norge å gjøre. Men det er like klart at om styrker fra den borgerlige, norske hæren kjemper mot Sovjet for norsk sjølråderett så blir ikke denne kampen noe mindre rettferdig fordi om det er styrker her som ikke har noe med å være i Norge! Eksemplet med Angola viser hvor lite Leo har forstått av disse spørsmåla. At det opererte sør-afrikanske styrker i Angola gjorde sølsagt ikke motstanden til FNLA og UNITA mot russisk invasjon mindre rettferdig!

SLOSS PÅ FLEST MULIG FRONTER PÅ EN GANG?

Tilslutt: La oss anta at det i en kommende krig opererer patriotiske styrker som driver folkekrig samtidig som den borgerlige hæren sloss og samtidig som det fins utenlandske styrker, som alle sloss

mot Sovjet. Ifølge «Leo» er det da et «prinsipp» at disse patriotiske styrkene på samme tid sloss på flest mulig fronter på en gang! Dette er en vanvittig, trotskistisk nederlagstaktikk. Dessuten ville det i tillegg vært landssvik å kjempe mot borgerlige norske hæravdelinger som kjempa en rettferdig krig mot russera. Det er også et typisk kjennetegn ved den figuren «Leo» har lånt navnet fra.

Den linja «Leo» gjør seg til talsmann for er farlig, uforenlig med marxismen-leninismen og uforenlig med det norske folkets interesser. Tendensen med å konstruere opp «prinsipper» til erstatning for å bruke hue, er en form for politikk vi må kjempe resolutt mot i partiet. Ikke minst i diskusjonen om militærpolitikken vår!

Gunnar

ER VÅR MILITÆR-POLITIKK RIKTIG?

På den sommerleiren jeg var i sommer, holdt en sentral og velkjent kamerat innellinga om 3-verden-teorien. Helt til å begynne med sa kameraten at han mente at vi måtte diskutere om den parolen vi har reist i forhold til militære: *ikke en mann, ikke ett øre var riktig*. Han utdypet dette litt ved å si at hvis vi tok det kravet alvorlig

som går ut på å forsvare Svalbard-sona og kreve at grenselinjene ellers til Sovjet skal forsvares, så måtte det bety at vi aksepterte at det var en kystvakt og at marinen kunne brukes i slike oppdrag. Han sa og at han ikke kunne forstå at vi hadde noe i mot at det eksisterte et skikkelig luftforsvar. Jeg noterte ikke det kameraten

K.J.Lofthus slår fast at militærapparatet er kjerna i den borgerlige staten.

sa, så det er mulig at dette er et grovt referat. Men så vidt jeg kan huske er dette et korrekt referat av kameratens synspunkter i hovedsak. I diskusjonen etterpå presiserte han også at han mente at vi måtte forandre de prinsippene i militærpolitikken som er uttrykt i prinsippprogrammet om at vi går inn for nedlegging av det borgerlige militærapparatet.

Jeg vil gjerne ta opp to saker i forbindelse med dette:

1. Jeg mener at kameratens synspunkter på militærpolitikken i disse sakene er feilaktige.
2. Jeg mener at kameraten ikke burde lansert en så viktig uenighet på seminarleiren.

ke går an å dele militære opp i forskjellige deler, og si at den delen er vi imot, den er vi for, den er vi mot osv. Enten er vi mot det borgerlige militærapparatet, eller så er vi for det. Jeg mener dette er et strategisk prinsipp. Det borgerlige militærapparatet er kjerna i den borgerlige staten, og den skal vi gjøre revolusjon mot. Det borgerlige militærapparatet er kontrollert av det imperialistiske borgerskapet og er et redskap mot arbeiderklassen og andre undertrykte klasser. Betyr det at vi er mot å stille krav til det borgerlige militærapparatet? Jeg mener nei. Vi stiller krav til politiet. Vi stiller krav til staten. Vi stiller krav til militære. Betyr det at vi dermed «støtter dem»? Nei. Vi ønsker å nedlegge det borgerlige militære og erstatte det med arbeiderklassens militære.

W. STANGARAPPARATET ER

STANGARAPPARATET ER

STANGARAPPARATET ER

STANGARAPPARATET ER
STANGARAPPARATET ER
STANGARAPPARATET ER

finnes mye å ta av i marinen. Vi krever at det skal disponeres på en annen måte innafor de rammene de har. Det betyr at vi ikke aksepterer offiseras krav om «merbevilgninger» som utspill mot våre krav i det militære, enten det dreier seg om velferdskrav til soldater eller fiskeri-opsyn.

Litt av kjerna i dette spørsmålet er også at alle bevilgninger, uansett om de er til det ene eller det andre innafor forsvaret, er bevilgninger til offiserskorpset. Å si at bevilgninger til en del av forsvaret som reint teknisk er utstyrt på annet vis enn en annen del, å si at det går vi inn for, mens vi er mot penger til f.eks. garden eller avdelinger som nylig har vært brukt mot «indre fiender», det mener jeg er bare rør. Du må ha offiserer enten det er luftvernsbatteri, oppsynsskip eller stridsvogner. Til Menstad sendte dem f.eks. minnesveipere, og det gikk jo bra.

Partiprogrammet uttrykker etter min mening et strategisk prinsipp som er det samme som Lenin slo fast i tida rundt den første verdenskrigen. Det er framleis riktig, etter min oppfatning. Men det betyr ikke at vi ikke må utvikle motsigelsene innafor militærapparatet, tvinge det utifra våre interesser, svekke det. Sekterisme og dogmatisme i slike spørsmål er like skadelige som i andre sammenhenger.

MOTSIGELSENE BURDE VÆRT REIST INTERNT FØRST

Til det andre. Jeg synes kamerat

ten det dreide seg om ikke burde presentert motsigelsen sin slik han gjorde, samtidig som han etterpå sterkt presiserte at *det* ikke var de viktigste å diskutere. Når en sentral kamerat i en slik sammenheng sier seg uenig med prinsippprogrammet og samtidig ikke vil ha debatt på det fordi andre saker er viktigere, da burde han heller ikke tatt saka opp.

Det var jo en god del sympatiserer og også noen SV-ere til stede vil jeg tro, og det var egna til å skape et litt merkelig inntrykk når en person som har blitt brukt som talsmann for AKP i mange år står fram og sier seg uenig i et av kjernepunktene i prinsippprogrammet. Hva skal vi tro? Det er klart at enten man vil eller ikke så er det sånn at en sånn opptreden gir inntrykk av at dette er nå et synspunkt som står sterkt innafor AKP. I allefall skaper det mye rare rykter.

Jeg har oppfatta det slik at denne typen motsigelser som har med våre prinsipper å gjøre burde tas opp i interne sammenhenger, sånn at vi innad kan bestemme hva som skal være vår linje utad. Jeg synes at kameraten burde ha gjort det slik, og at det han gjorde i beste fall var på kant med den demokratiske sentralismen.

Jeg håper at kameraten griper til pennen omgående!

E.J. Lofthus

SVAR TIL K.J. -LOFTHUS

Jeg er enig med K.J. Lofthus i at jeg gikk fram på feil måte i denne sammenhengen på sommerleiren det er tale om. Kameraten henvendte seg strakt til ordstyreren for debatten og kritiserte meg for å ha gått utenom partiprogrammet i ei oppsummering som jeg holdt på vegne av leirledelsen. Jeg tok da ordet for diskusjonen begynte og presiserte at prinsippprogrammet til AKP(m-l) reiser parolen «Ikke et øre til det borgerlige militærapparatet», og at jeg står på partiprogrammet. Videre at de betraktningene som jeg hadde kommet med sto for min egen regning. Det var ting jeg mente trengte å bli diskutert, men i den diskusjonen vi skulle ha på leiren burde det ikke bli noe hoved-

punkt. Saka kom heller ikke opp i diskusjonen videre.

Sjøl ville jeg ikke sett det som skadelig om det hadde kommet fram synspunkter om disse spørsmålene i diskusjonen på veggaviser og andre steder under leiren. De springer ut av de sakene vi drøfter når det gjelder partiets holdning til krigsfare. Jeg mener partiprogrammet inneholder ting som må gås gjennom på nytt her.

Men jeg mener som innsenderen at det var galt av meg å bruke ei offisiell oppsummering fra leirledelsen til å fremme personlige synspunkter på dette, og vil gjøre sjølkritikk for det.

Beste hilsen
O.F.

KLASSESAMARBEID ELLER REVOLUSJONÆR TAKTIKK?

Norge er et land i den 2. verden, og et av de første landa som vil bli okkupert i en tredje verdenskrig. Borgerskapet er imperialistisk — ikke nasjonalt. De vil kapitulere og bare folkekrig med arbeiderklassen i ledelsen kan hive ut en okkupantmakt. Men den krigen den borgerlige hæren eventuelt vil føre for å forsvare landet mot en okkupasjon er rettferdig.

Jeg mener den linja partiet har staka ut i tilfelle okkupasjon er riktig: Bygge opp egne styrker fra første stund. Stille opp til mobilisering. Hvis regjeringa fører en forsvarskrig må vi støtte den aktivt. Hele tida avsløre borgerne som vil kapitulere.

Det jeg vil reise spørsmål om noen konkrete forhold i dag.

ER FORSVARETS UTSTYR OG OPPGYGGING LIKEGYLDIG FOR OSS?

Er det likegyldig for oss åssen det borgerlige forsvaret er oppbygd, hvilket utstyr det har, hvilken trening soldatene får? Jeg mener nei. Jeg mener vi skal ta stilling til en del av disse konkrete tinga fleks.:

— For å styrke oppsynet og vakt-hollet langs kysten. Der som utstyret er dårlig, og der det er behov for

stille det litt på spissen: Er det det samme for oss om det borgerlige forsvaret har en rusten gammel båt i Finnmark eller om de har moderne lytter og peilingsutstyr og raske båpter som kan hente inn de russiske svina? Noen kamerater jeg har diskutert med sier *ja*. «Borgerskapet har alltid utstyr — det skal ikke vi bry oss om. Vi er mot all styrking av forsvaret.» (mjt. ingen bevilgninger til...).

Jeg mener vi bør være for kystvakt sjøl om borgerskapet må *pres*ses til å bruke utstyret. (Problemet er at dette utstyret også kan brukes mot folket i Finnmark).

— For at soldatene skal få trening som er mer retta inn på krigen sånn den virkelig blir. Sto et innlegg i Klassekampen 1. august om at soldatene ikke fikk vite noe om åssen den sovjetiske krigsmaskinen ser ut. Jeg mener vi skal ta stilling til hva soldatene skal lære og ikke bare si «det blir borgerlig uansett, så det skiter vi i».

— For utvida kvinnelig verneplikt. Jeg mener det er en dårlig ting at jentene i Norge ikke har noen militær trening (sjøl om den er dårlig). Jeg mener det betyr for folks egne til i forsvaret som

— For å sette taktikk og strategi på plass. Jeg mener det er viktig å ha en taktikk og strategi som er basert på klasseforholdene i Norge og i verden. Det er viktig å ha en taktikk og strategi som er basert på klasseforholdene i Norge og i verden.

være å så illusjoner om at det borgerlige forsvaret kan forandres til et forsvar som tjener folket. Men jeg mener at vi må ta mye mer stilling til noen konkrete ting som er oppe og ikke stille oss likegyldige «utafor» åssen det norske forsvaret ser ut. Det er kamp mellom ulike fløyer og borgerlige partier om forsvaret. Uten å vite så mye konkret som det trur jeg noe må være uttrykk for kapitulasjon overfor supermaktene og noe for et slags forsvar. Skal vi sette alle disse linjene i samme bås?

NATO OG EEC

Jeg er enig med Kyrre Granås i Røde Fane om at det er bra at Norge holdt seg utafor EEC, om Dan-

mark meldte seg ut osv. Men at Sovjet ville tjene på at EEC blei oppløst i dag — at det ikke ville være en bra sak. Men hva med NATO? Jeg er imot at vi skal fjerne parola: Norge ut av NATO. Folket i Norge er ikke tjent med NATO-medlemsskap. Men er vi for at NATO blir oppløst? Vil ikke det lette Sovjets frammarsj i Europa?

Dette var noen spørsmål og standpunkter jeg har diskutert i sommer. Nå vil jeg gjerne høre andre kameraters mening. Er dette en farlig forvrengning av tre verden teorien og en rein høyrepolitikk? Eller er det en konkret anvendelse av tre verden teorien på Norge?

M.

KOMMENTAR TIL M.

Følgende kommentar fulgte med innlegget til M:

Kamerat M tolker tre verden teorien slik at vi ikke bør gå mot NATO og EEC generelt, men bare mot enkelte medlemskap, og for enkelte områder i forsvaret, samt for å utøve verneplikt.

Men mener jeg dette er al Sovjetunionen som har gått ut av EEC? Og hva med de andre medlemmene i EEC? Skal vi gå inn i EEC og bli medlemmer? Skal vi gå inn i NATO og bli medlemmer? Skal vi gå inn i EEC og bli medlemmer? Skal vi gå inn i NATO og bli medlemmer?

meraten

Jeg mener at kameraten ikke ser forskjell på Kinas utenrikspolitikk og politikken til et kommunistparti i den 2. verden. Dersom tre verden teorien tilsier at vi skal gå inn for nasjonalt klassesamarbeid (visse bevilgninger til forsvaret og alminnelig verneplikt for kvinner) og mot en eventuell oppløsning av EEC og NATO, er det kommunistteori og ikke sosialisme. Det er sosialisme som er viktig for oss i Norge.

sonlige presset er hardt, og to av kameratene har fått nerveproblemer. Vi ser også tendenser til at de unge DNA-folka har lært av våre arbeidsmetoder, og inviterer nye folk på jobben til fester o.l. (f.eks. i forbindelse med årsmøtet).

Hvordan har så hetsen virket? Til en viss grad har vi latt oss kriminalisere og passivisere. Vi har sett det som «naturlig» at vi stadig blir hetsa mot (at vi er en spesiell «type» mennesker, og har ikke forsøkt å få i stand større diskusjoner i spise-pausene o.l., men nærmest lusket rundt i korridorane. Grepet om massene på jobben har også begynt å svekkes; dårlig kontakt med de nye folka, og noen av de progressive i omlandet har begynt å gli fra oss. Vi har altså ikke skjønt viktigheten av å slå tilbake hetsen, og heller ikke tatt spesielle tiltak for å gjøre dette.

HVORDAN SLÅ TILBAKE HETSEN?

– Vi må være raske til å utnytte den gunstige situasjonen etter seieren over DNA's «fei dem ut»-

kampanje på årsmøtet. Vi må bruke dette årsmøtet for å vise DNA's udemokratiske sjel (opplegg til parti-monopol i fagforeninga og frenetisk kommunisthets mot hele den «blanda» opposisjonen mot DNA), og at det er de samme folka som står bak de ukameratslige sidene ved miljøet på jobben med baksnakking og hets.

– Kommunistene må gå i spissen for å reise en omfattende diskusjon om disse forholdene. Massene må få tillit til vår styrke, vår evne til å «beskytte» alle progressive og til å kjempe mot all undertrykking. Vi må mobilisere de progressive til å slåss mot hetsen, trekke alle ærlige demokrater nærmere oss og få dem til å ta avstand fra hetsen, og isolere og rette angrep mot de verste hets-folka.

– Hetsen må ikke bli et personlig problem for den enkelte kamerat eller progressiv. Får noen problemer, må de raskt få hjelp og støtte.

Dette var noen forslag til hvordan bekjempe hetsen. Håper med dette å få igang en diskusjon, andres erfaringer og retningslinjer for hvordan slå tilbake hetsen.

Guttorm

**KRITIKK AV TF,
SVAR FRA REDAKSJONEN**

TJEN FOLKET
★ medlemsblad FOR AKP(m-l) ★

TF er blitt kritisert for at innlegg ikke kommer inn. Til dette vil vi si...

innlegga vi får, kunne vi gitt ut bok. Vi mener dessuten at TF ikke bør være større enn 40-44 sider. Både fordi kameratene ikke skal verte...

legg til sjølstudiene og fordi det er vanskelig, i forhold til det trykketekniske og i forhold til distribusjonen å lage TF større eller sende det ut oftere (Grundigere forklaring på sjeldnere utgivelse: Se augustnummeret). Til spørsmålet om redigeringa: En del innlegg kuttes fordi de er for «dårlige». Det betyr at hvis flere artikler omhandler det samme, velger vi den som er «best». Dette hendte f.eks. med debatten om valget og debatten om karakterer. Noen artikler må kuttes fordi det vil være sikkerhetsmessig uforsvarlig å trykke dem. Når plassen er begrensa, må redaksjonen prioritere innlegg etter hva redaksjonen mener er de politisk viktigste å trykke. Dette kan teoretisk åpne for at redaksjonen *bare* prioriterer innlegg fra kamerater som er «*Enig med redaksjonen*». Vi vil derfor minne om at vedtektene gir alle kameratene muligheten til å *overprøve* redaksjonens avgjørelse direkte til SK hvis de mener redaksjonen i TF har kuttet viktige innlegg.

2) Redaksjonen kritiseres for at kamerater ikke får en begrunnelse fra redaksjonen på hvorfor innlegga deres ikke blir tatt inn. Dette er en riktig kritikk. Redaksjonen har ik-

ke vært flink nok til å skrive til kameratene og gi dem beskjed om hvorfor innlegga ikke blir trykt. Riktignok er det mange innlegg som kommer inn og mange får svar, men dette er ingen unskyldning for at ikke alle får svar. Hvis kamerater som sender inn artikler ikke får svar, er det umulig for dem å kontrollere TFs redaksjonelle linje og utfra det kontrollere om de er enig i at artiklene deres ikke er trykt. At TF-redaksjonen ikke har tatt dette alvorlig nok tidligere er

et utslag av en byråkratisk stil i arbeid. I kjerna er det et uttrykk for en sekterisk, høven holdning til kameratene i partiet å ikke ta henvendelser fra dem alvorlig. Redaksjonen i TF har forstått alvoret i disse feila og vil nå sørge for at alle innlegg (etterhvert) skal bli besvart.

For at disse feila skal bli grundig korrigert, oppfordrer vi alle kamerater som har skrivi innlegg til TF og som ikke har sett noe til dem om å gjøre oss oppmerksom på dette. Det *kan* muligens også tenkes at kamerater har sendt innlegg som ikke har nådd fram til redaksjonen.

for redaksjonænen i TF

Henning

JÅ, MER KONKRET VEILEDNING!

I TF-august sto et innlegg om anti-byråkratikampanja saksa fra et lokalbald. — Innlegget hadde titelen «Anti-byråkratikampanja — mer konkret veiledning?» Vi kjørte samtidig det svaret redaksjonen i lokalbladet ga avdelinga og oppfordra andre til å bidra med erfaringer og synspunkter.

Her kommer et innlegg som støtter avdelinga og polemiserer mot lokal-redaksjonens svar.

Partiet vårt er ikke dødt, for her er det motsigelser! Vi har aldri blitt så opprørte og forbanna over en artikkel i noe internblad som vi blei av svaret fra en lokalbladredaksjon til Jens-Olav i siste TF («Anti-byråkrati-kampanja — mer konkret veiledning?»)

Hvis alle avdelingene i partiet blei avspist med den samme «veiledninga» som den artikkelen legger opp til, trur vi resultatet ville bli anti-parti istedenfor anti-byråkrati! Vi påstår at alle avd. kan ha problemer som krever spesiell rettledning for å bli løst.

HVA ER KONKRET RETTLEDNING?

Lokalblad-red. legger mye vekt på

metoden med å «propagandere typiske tilfeller». Det er bra — det er noe vi har altfor lite av. Ved å ta for seg ei «gjennomsnittsavdeling i detalj, er vi sikre på at andre kan få svar på akkurat sitt problem, og forutse mange nye. Mao sier i «Taler på konferanse for sekretærene...» (bd. 5) at en viktig metode til å få framgang med kooperativene er å «velge et kooperativ med de dårligste vilkåra medrekna ugunstig terreng, som før hadde dårlige avlinger og var svært fattig. Ikke velg et der vilkåra var bra til å begynne med». Ved å gi konkret hjelp til dette ene kooperativet, kan alle andre kooperativer lære mye av eksemplet.

Men er dette tilstrekkelig? Nei, mener vi. I svarte sitt avviser lokalblad-red. oppfordringa om særegen hjelp fra Jens-Olav med følgende (s. 6):

«For — skulle vi lede hvert enkelt lag slik dere antyder, måtte vi ha en temmelig stor stab av «reisese-kretærer» i partiet... Vi er også sterkt i tvil om DS vil være i stand til å gi slik rettleiing uten ganske stor innsats med undersøkelser på hver plass». Så da så!!

I sin iver etter å redusere byråkratiet vil lokalblad-red. altså rasjonalisere bort avdelingenes krav på å få hjelp fra DS når de ikke kan lø-

se opp i problemene sjøl. Og tenk så fælt — DS ville måtte gjøre «ganske stor innsats med undersøkelser på hver plass»! Hvordan vil lokalblad-red. finne fram til et *typisk* tilfelle — hvis den ikke kjenner til problemene i alle?

Vi tror ikke lokalblad-red. skjønner hvor vanskelig ei avdeling kan ha for å komme ut av et dødvanne av seg sjøl. Er det en hjelp til å bli sjølstendig å overlate avd. til seg sjøl?

Det virker som om *det viktigste* for lokalblad-red. er å få en «enkel administrasjon» (nevnt først av metodene å lede på). Men *målet* må vel være å få avd. til å bli sterke kamphenheter på sine områder, og så vurdere administrasjonen ut fra det? — Hvis det lokale DS ikke makter å gi særegen rettledning til alle sine avdelinger, burde det studere partiets vedtekter om muligheten til å opprette underdistrikter nøyer. Hvorfor tror dere det er tatt med?

UINTERESSANTE PROBLEMER?

Vi hekta oss spesielt opp i den siste av de fem metodene lokalblad-red. mener det bør ledes etter: «Direkte veiledning til den enkelte avd. i store kamper». Når dette er *det eneste tilfelle* der avd. skal få direkte veiledning, er det avslørende for lokalblad-red.'s tanker om hva som er viktig og ikke viktig for ei parti-avd. Det er naturlig å anta at det menes f.eks. en streik eller interne diskusjoner om AFA-~~AKP~~. Det er uansett klart at lokalblad-red. er viktig for å gi en slik hjelp.

og det nettopp *ikke er kamper*, da trengs ingen direkte veiledning! (Kanskje de grå problemene ikke er så interessante?)

Forøvrig synes vi det er en rar oppstilling av metoder lokalblad-red. har gjort. Vi trudde «enkel adm.» og «utvikle sjølstendige avd.» var målet, og ikke metoden?

OPPSUMMERING

For å oppsummere:

— Lokalblad-red. ser bare det allmenne ved avdelingenes problemer, og tror de kan løses ved å propagandere typiske tilfeller.

— Enkel adm. er så viktig for lokalblad-red. at alt anna må komme i annen rekke, inkludert hjelp til avdelinger som roper om hjelp.

Vi er enige i at avd. bør bli mer og mer sjølstendige partienheter. Men vi tror lokalblad-red. tar alvorlig feil når den tror den beste måten å oppnå det på er å si «se hva andre gjør, og grei dere sjøl».

Tilslutt en liten parallell til lokalblad-reds måte å hjelpe på:

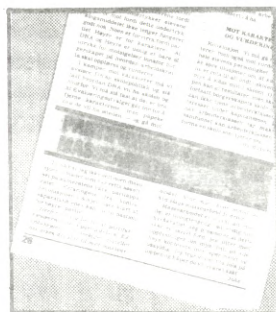
Pasienten ringer til legen sin og forklarer at han har så vondt i hodet, er stiv i nakken og har 39 i feber.

«Jaha», sier legen, «det er typisk, det går en hard influensa nå. Ta det med ro, og ring meg imorgen». Men dagen etter var pasienten død av hjernehinnebetennelse.

Hans & Grete

(Vi har hatt fløytt av å lese Mao: Metoder for ledelse, forholdet mellom sentrale og lokale myndigheter og De grå tilskottene.)

OM PARTIFUNKSJONÆRERS MASSEARBEID

SVAR TIL JOHS., TF JUNI

I TF for juni spør Johs. om massearbeidet til partifunksjonærene — «hvor mye, hvor jamt og hva slags massearbeid de driver». Han spør særskilt etter tilhøva for partileiinga, Oktober og KK-redaksjonen. Men «funksjonær-sjiktet» i partiet femnar om fleire enn desse.

Eg kan ikkje svare for alle. Men eg kan stutt gå gjennom stoda for ein partiorganisasjon som femnar om det store fleirtalet av partifunksjonærar i Oslo.

Johs. har heilt rett når han slår fast at massearbeid er heilt naudsynt for å halde byråkratiet frå li-
... i mange tider har massearbeid
... av utvandringsdiskusjon og eit pro-
... av partifunksjonærene. Eg
... at problema er
... at det har
... er de 12

var dårleg forstått lenge, men diskusjonar og betre organisering det siste året har hjelpt oss framover.

Generelt kan ein seia at vi har dei same pliktene som andre partikameratar, også når det gjeld massearbeidet. Det vil seia at vi skal selja KK, jobbe i fagforeiningar, frontar og interesseorganisasjonar, jobbe med studiesirkklar osv — samt sjølv-sagt ta del for fullt i partiet sine prioriterte oppgåver til eikvar tid, så som 1. mai, 21. august, 8. mars og valkamp.

Mange av kameratane som er tilsett i partiet jobbar i dag i frontar og interesseorganisasjonar. Andre har fagforeningsarbeid som prioritert oppgåve. Men her møtar vi særreigne problem, av de vi er skilde frå fagforeningskollegane våre i det daglege, i motsetnad til kameratar i vanlege industrijobbar o.l. Difor er det framleis ein tendens til at vi gjer oss gjeldande på årsmøte- og iastore siage, elles, men har liten kontakt med dei daglege miljøene. Det er viktig å sjå oppgåvene som massearbeid og partifunksjonærarbeid som ein del av det daglege arbeidet.

Før 21. august gjorde vi eit gjenombrot, i alle høve når det gjeld underskrift-innsamling. Dette var eit blaff, men eit blaff som peika framover.

Men før 21. august gjorde vi et gjenombrot, i alle høve når det gjeld underskriftsinnsamling. Vi innførte sosialistisk kappestrid, sette målsettingar, organiserte gateaksjonar og fekk så godt som alle kameratane ut i aktivitet – med eit svært bra sluttresultat.

Dette var eit blaff, men eit blaff som peika framover. No skal vi i lang tid framover ha KK-sal og abonnementsverving som prioritert oppgåve. Alle skal selja visa ein gong i veka, i ein kombinasjon av dørsal, bedrifts- og T-banesal og ga-

tesal. Vi voner røynslene frå 21. august-arbeidet og entusiasme for avisa vil gje gode resultat.

Det er på tide at søkelyset vert sett på vårt massearbeid, også frå andre kameratar. Vi treng partiet til å lei og kritisere arbeidet vårt, så vi ikkje gror fast innafor fire tronge veggar. Eg oppmodar andre kameratar til å ytre seg, gjerne med konkret kritikk, om dei har nokon.

På oppdrag frå
eit underdistriktsstyre
Jørgen

8. MARS 79

8. mars ifjor betød framgang for KF's hovedlinje:

— breiest mulig enhet i kampen mot all kvinneundertrykking, for de mest sentrale kvinnekra-va og de viktigste internasjonale spørsmåla.

— 8. mars skal være kvinnenes dag, ikke bare kvinneorganisa-sjonenes.

— kvinnene må reise sine egne krav, store og små (parolefrihe-ta innafor ramma av hovedparole-ene).

Denne linja støtter vi.

Jeg vil nevne 3 viktige faktorer som gjorde framgang mulig.

— Gunstig situasjon i kvinne-kampen og klassekampen. Stikkord her er Løv og Ranveig, pornokampen, styrking av KF's innflytelse, økt samarbeid med dom kvinneorganisasjonene, og utviklinga internasjonale ispe-rielle med KF i Praha og i andre

SITUASJONEN FØR 8.MARS 79

— Den viktigste positive fakto-ren er de gode resultatene fra 8. mars i år. Enheten har skapt en-tusiasme; de fleste steder der det ikke ble enhet er ønsket om ett tog likevel stort blant masse-ene. De jentene som deltok i sam-arbeidet har stort sett gode erfa-ringer å fortelle om, myten om at det er umulig å samarbeide med KF har fått et grunnskudd.

— Noen steder i landet har det vært samarbeid om andre saker seinere, f.eks. abort.

— SV-ledelsen har strammet inn linja si mot samarbeid med org. der vi deltar. Siri Nørve har be-grunna ei slik linje i Kjerring-råd. Samtidig var kvinnekam-pen et område som var blankt i SV-arbeidet og taktikken deres. SV er på ei svært uheldig måte på vei mot å bli et parti som er uten innflytelse i mange av de viktigste områdene i vårt samfunn.

skape mer gunstige forhold gjennom å ta initiativ i kvinnekampen i høst, utvikle samarbeid, kontakt og diskusjon med medlemmer og sympatisører i de ulike kvinneorganisasjonene (foreslå enkelte felles diskusjoner?)

Når det gjelder de enkelte kvinneorganisasjonene vet vi ikke så mye. Men vi vet at det i alle organisasjonene er jenter/kvinner som vil kjempe for rettferdige kvinnekrev. Samtidig veit vi at det er enkelte ledere som framstår som Bresjnevs talsmenn i kvinnebevegelsen og/eller som er fanatiske anti-kommunister. Oppgava vår må være å forene oss med flertallet og isolere de få. Hvordan situasjonen er konkret må dere undersøke sjøl på hvert enkelt sted.

NOEN NYE MULIGHETER

— Gjennom fellesaksjonen mot porno har vi nå mulighet til å komme i kontakt med nye kvinnegrupper. B.a. det gjør at husmorlag og småbruker/bondekvinnelag kan være mer aktuelle i år.

— APs kvinner har trappa opp aktiviteten sin det siste året, spes. i Oslo og en stor offensiv mot hyrdebrevet. De presenterer seg aktivt for gratis daghjem til alle barn (som målsetting). Det er mulighet for at de vil ta egne initiativer (Kanskje i tilknytning til at det er Barneårets år. Dansett må vi nytte hyrdebrevet. Derfor har vi best...

kontakt både med enkelte AP-kvinner og kvinnebevegelsen deres evt. faglige kvinnegrupper/fagforeninger.

LA OSS BYGGE VIDERE PÅ DE GODE ERFARINGENE!

— KF offentliggjorde et foreløpig forslag til paroler og oppfordra til danning av foreløpige initiativkomiteer. Det gjorde det mulig for flest mulig å delta i diskusjonen og reelt ha innflytelse på de endelige parolene, i KF, andre kvinneorg., uorganiserte kvinner; samtidig som KF hadde gitt et godt utgangspunkt for diskusjonen. Foreløpige komiteer gjorde det mulig å få med flere, både enkeltpersoner og organisasjoner underveis. Sjøisagt kan det også tenkes at KF støtter initiativer som tas for enhet 8. mars av andre enkeltpersoner eller org.

— Initiativkomiteene (noen steder KF) førte reelle forhandlinger med de andre kvinneorganisasjonene — der begge parter kunne gi og ta. Parolene ble også de fleste stedene forandret underveis.

Partiet la spesielt vekt på at det ikke skulle gis konsesjoner til sosialimperialismen, i form av paroler som direkte eller indirekte støtta Sovjet som f.eks. almene paroler mot fred og nedrustning, eller i form av å fjerne alle paroler som kunne oppfattes til å rette seg mot Sovjet. Dette nødvendig, og viktige feil ble gjort der dette ikke ble fulgt opp.

— KF gikk inn for at komiteene raskt skulle sette igang organisering av 8. marsgrupper og mobilisering til dagen og at det skulle holdes allmannamøter som fatta avgjørelser i viktige spørsmål. Slik fikk også de uorganiserte kvinnene mulighet til å delta på konsekutivt vis. Samtidig var slike allmannamøter viktig press på lederne i de andre kvinneorganisasjonene. De fleste av parolene ble parolerte gjennom disse møtene.

— Det ble gjort en del arbeid

formelle initiativ til samarbeid — «vi sendte et brev og fikk ikke svar» — i år må vi på slike plasser oppsøke organisasjonene og medlemmene og diskutere aktivt med dem.

— Studer artikkelen i forrige nr. av TF som tar opp viktige erfaringer :

venstreavvik: krav om underparoler mot Sovjet

høyreavvik: KF må gi etter for krav om sjølkritikk fra revisjonistene og om forhold mellom forhandlinger og massemobilisering. Til det siste: se også taktikkserien i KK. del III.

Til sist om partitilslutning 8. mars:

Vi er for at partiene og deres kvinneorganisasjoner deltar i eller slutter seg til 8. marstog. Men ifjor var det en feilaktig tendens til å begrense det til SV — også AKP, AP, SP, V må kunne bli invitert.

Studier: Artikkelsen om taktikk.

Artikkelen om Tibet.

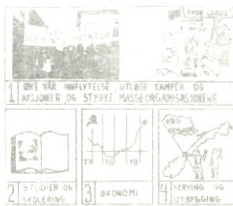
Artikkelen om Kjøringene.

Chaydills: Kjøringene og strømmen — gir noe stoff om mønstre i 20 og 30 ara.

Line.

HVA DRIVER RØD UNGDOM MED?

ÅRSPLAN 78-79

Rød Ungdom har vedtatt en plan for 1978—79. Den stiller følgende oppgaver for organisasjonen:

1. Hovedoppgave: Å øke vår innflytelse, utløse kamper og aksjoner og styrke masseorganisasjonene.

2. Heve det politiske og organisatoriske nivået i organisasjonen gjennom studier og skoleling.

3. Å styrke organisasjonens økonomi.

4. Verving og utbygging.

NÅR DU SKRIVER TIL TF

Hvis du skriver til TF, husk:

1. Skriver du for hånd må du skrive *leselig*. Mye ekstra arbeid for oss hvis vi skal være skrift-tydere.

2. Bruker du maskin — skriv med dobbel linjeavstand og maks. 55 anslag per linje. Da kan vi bruke maskinsett direkte uten å skrive om.

om på maskin. (Mye arbeid spart).

3. Lag mellomoverskrifter. Bare tekst uten avbrudd er tungt for leseren. Del opp i avsnitt med en egen overskrift. Se i KK og Røde Fane — de gjør det konsekvent. Hvis du ikke gjør det må vi gjøre det.

